

12^ο ΚΥΝΗΓΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΥ
ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΓΡΙΦΟΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

1^ο ΣΚΕΛΟΣ:

Μέσω του application '12^ο ΚΥΝΗΓΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ – ΑΣΤΕΓΟΙ ΛΥΤΑΙ' οι κυνηγοί διάβαζαν τον εξής γρίφο:

Ο Gianluigi-φιόγκος είχε πάρει το δρόμο για το μεγάλο συμβούλιο, όταν εντελώς ξαφνικά δυο περίεργες λαλιές ήχησαν στ' αυτιά του:

" Ο δρόμος σου μακρύς
κι ο κόσμος πολύς
ψάξε το μέρος ν' αναπαυθείς
μάθε τα χνάρια μας ν' ακολουθείς
καμαρωτά να προχωρείς
εκεί την κάθαρση θα βρεις
ιερό νερό για να πλυθείς
τη γέφυρα θε να διαβείς
προτού τον άρχοντα να βρεις "

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση ήταν ο Ξενώνας, Καραβάν Σερράι, το οποίο βρίσκεται σε μικρή απόσταση από το ανάκτορο της Κνωσού. Το Καραβάν Σερράι ήταν ένας διώροφος ξενώνας ανάπαυσης με διαμερίσματα για τους επισκέπτες και λουτρά σαν μικρές πισίνες με ζεστό και κρύο νερό. Υπήρχε δεξαμενή καθαρμών και βρέθηκαν σημαντικές τοιχογραφίες, οι οποίες απεικόνιζαν πέρδικες και τσαλαπετεινούς. Σε αυτούς παρέπεμπαν και 'οι δύο περίεργες λαλιές' που άκουγε ο Gianluigi-φιόγκος. Η πρώτη φράση του γρίφου 'Ο δρόμος σου μακρύς κι ο κόσμος πολύς' αναφερόταν αφενός στην απόσταση που έπρεπε να διανύσουν οι ομάδες για να φτάσουν στο σημείο και αφετέρου στο μεγάλο αριθμό επισκεπτών που κατακλύζουν τον αρχαιολογικό χώρο της Κνωσού. Επιπλέον γινόταν λογοπαίγνιο και με τη σημασία της λέξης καραβάνι, που σημαίνει ομάδα ανθρώπων που ταξιδεύουν μαζί. Η φράση 'Ψάξε το μέρος ν' αναπαυθείς', παρότρυνε τις ομάδες να αναζητήσουν μέρος

ανάπαυσης, δηλαδή ξενώνα ενώ έπρεπε να ακολουθήσουν τις πέρδικες προκειμένου να φτάσουν στον προορισμό τους. Με τη φράση 'Καμαρωτά να προχωρείς' συμβολίζονταν και πάλι οι πέρδικες, ζώο που έχει ταυτιστεί με το περήφανο, καμαρωτό βάδισμα. Το ιερό νερό αναφερόταν στην Ιερή Κρήνη που υπήρχε εκεί, αλλά παράλληλα συμβόλιζε και τη μεγάλη σημασία που έδιναν οι Μινωίτες στην κάθαρση ('εκεί την κάθαρση θα βρεις'). Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός πως οι επισκέπτες που έμεναν στον Ξενώνα, έπρεπε να πλυθούν στα λουτρά, προτού συναντήσουν τον βασιλιά Μίνωα, περνώντας από τη γέφυρα που συνέδεε το Καραβάν Σεράι με το ανάκτορο ('Τη γέφυρα θε να διαβείς προτού τον άρχοντα να βρεις'). Οι ομάδες έβρισκαν το ταμπελάκι μας σε ένα στύλο της ΔΕΗ και έπρεπε να σκανάρουν με το κινητό τους το qr barcode, για να τους εμφανίσει η εφαρμογή το 2ο σκέλος του γρίφου προετοιμασίας.

2ο ΣΚΕΛΟΣ:

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Το 2ο σκέλος του γρίφου προετοιμασίας ήταν ηχητικό και η λύση του ήταν η προτομή της 'Κραυγής του Καμένου Δάσους', επί της Λ.Κνωσσού στην περιοχή Μπεντεβή. Αυτό που ακουγόταν και ουσιαστικά έδινε τη λύση στις ομάδες ήταν οι ήχοι από κελαηδίσματα πουλιών και το θρόισμα των φύλλων των δέντρων, που παρέπεμπαν σε δάσος. Στη συνέχεια ο ήχος της φωτιάς που καταστρέφει τα πάντα στο πέρασμά της, οι ήχοι από φτερουγίσματα πουλιών να φεύγουν μακριά τρομαγμένα, το κράξιμο ενός κόρακα, που είναι συνυφασμένο με θάνατο, καταστροφή κλπ. και τέλος, ακουγόταν μια δυνατή κραυγή, από το ίδιο το δάσος, που ψυχορραγούσε καθώς καιγόταν ολοσχερώς από τη φωτιά.

Για τους γρίφους του 12^{ου} Κ.Κ.Θ. χρησιμοποιήθηκαν τα εξής σύμβολα:

- Όταν οι ομάδες έβλεπαν το σήμα του barcode, έπρεπε να κρατούν μαζί τους την κάρτα, μιας και ο γρίφος ήταν εξωτερικός και η λύση του δινόταν σε άτομα της ομάδας μας, που βρισκόταν στο εκάστοτε σημείο.
- Όταν οι ομάδες έβλεπαν το σήμα της φωτογραφικής μηχανής, έπρεπε να τραβήξουν φωτογραφία τη λύση του γρίφου και όχι να ψάξουν για κάποιο ειδικό διακριτικό της ομάδας μας (ταμπελάκι ή λουκέτο) στο χώρο του σημείου. Στη συνέχεια έπρεπε να τη δείξουν στα άτομα της ομάδας μας, που βρισκόταν στη Λότζια.

ΓΡΙΦΟΣ 1

Το παιχνίδι ξεκινούσε με τον εξής γρίφο που δινόταν από τα μεγάφωνα:

1^ο ΣΚΕΛΟΣ:

Η Ζωρζέτ δεν πανικοβλήθηκε από το μήνυμα του μπουκαλιού και συνέχισε ν' απολαμβάνει το αγαπημένο της χαρμάνι, λέγοντας στο Μηνά: «κλείσε τα μάτια σου και κάνε τρεις ευχές, αν τις πιστέψεις θα βγουν αληθινές»

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του 1^{ου} σκέλους του πρώτου γρίφου, που σηματοδότησε την έναρξη του παιχνιδιού, βρισκόταν στο Καφενείο του Παπακαλιάτη (Σημερινή Τράπεζα Πειραιώς-Πλ. Ελευθερίας). Το καφενείο Παπακαλιάτη ήταν πριν οθωμανικό καφενείο. Στη συνέχεια κατεδαφίστηκε και στον τελευταίο όροφο του νέου κτηρίου μεταφέρθηκε το ξύλινο κιόσκι που υπάρχει μέχρι σήμερα. Το 'χαρμάνι' παρέπεμπε στον καφέ/καφενείο,

ενώ οι φράσεις 'Κλείσε τα μάτια' , 'τρεις ευχές' καθώς και η λέξη 'αν', παρέπεμπαν στις δύο τηλεοπτικές σειρές του Χριστόφορου Παπακαλιάτη και στην πρόσφατη ταινία του, αντίστοιχα. Οι ομάδες έβρισκαν ένα λουκέτο στα κάγκελα ενός παραθύρου της Τράπεζας Πειραιώς.

2^ο ΣΚΕΛΟΣ:

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του 2^{ου} σκέλους ήταν το Σχολείο Ευρωπαϊκής Παιδείας Ηρακλείου (Ευρωπαϊκό Σχολείο Ηρακλείου) στην οδό Σαββαθιανών. Στο σκίτσο που βρισκόταν πάνω στο λουκέτο απεικονιζόταν μια παραλλαγή του λογότυπου των Ευρωπαϊκών Σχολείων ανά την Ευρώπη.

Περιστρέψαμε το ανθρωπάκι που σχηματίζεται από τα γράμματα "S" και "E" του "Schola Europaea" (όπως φαίνεται παραπάνω) και το βάλαμε να καθίσει σκεπτικό, υπομονετικό και μάλλον απογοητευμένο πάνω σε μια καρέκλα. Με τον τρόπο αυτό θέλαμε να υποδείξουμε τα πολλαπλά προβλήματα, που για μία ακόμη χρονιά παρατηρούνται στο συγκεκριμένο σχολείο της πόλης μας και το καταδικάζουν στην

υπολειτουργία του. Ένα ακόμη στοιχείο στο φόντο του σκίτσου, ήταν τα αστέρια από τη σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία σε συνδυασμό με τη λέξη 'ΠΑΙΔΕΙΑ' που αναγραφόταν πάνω στην καρτέλα, οδηγούσαν αυτομάτως στο Σχολείο Ευρωπαϊκής Παιδείας Ηρακλείου. Στην κεντρική είσοδό του, περίμεναν άτομα της ομάδας μας και οι κυνηγοί επιδεικνύοντας την κάρτα τους, έπαιρναν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 2

Ο 2^{ος} γρίφος δινόταν μέσα σε ένα φάκελο που περιείχε 4 κομμάτια παζλ και ένα χαρτί που πάνω έγραφε 'Κομμάτι κομμάτι να χτίζουν τις βάσεις τους με χρώμα'

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου ήταν το κτίριο που θα στεγαστεί προσεχώς το 23^ο ολοήμερο νηπιαγωγείο Ηρακλείου στην περιοχή της Θερίσου, στη συμβολή των οδών Λασαίας και Αυλώνος. Τα κομμάτια του παζλ στα 4 διαφορετικά χρώματα, παρέπεμπαν στα αντίστοιχα κομμάτια του παζλ των ιδιαίτερων αρχιτεκτονικών όψεων του κτιρίου.

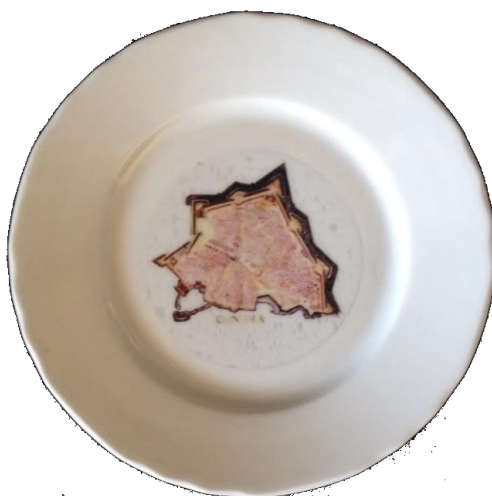
Με τη φράση 'Κομμάτι κομμάτι να χτίζουν τις βάσεις τους με χρώμα', οι ομάδες έπρεπε να καταλάβουν ότι αναφερόμαστε σε παιδιά που χτίζουν τις βάσεις τους, δηλαδή σε νηπιαγωγείο και σε συνδυασμό με τα χρωματιστά κομμάτια του παζλ, έφταναν στη λύση. Οι ομάδες έπρεπε να πάνε εκεί, να βρουν το ταμπελάκι της ομάδας μας σε ένα στύλο της ΔΕΗ απέναντι από το νηπιαγωγείο και στη συνέχεια να επιστρέψουν στη Λότζια.

Εκεί έπρεπε να γαργαλήσουν κάποιον (σύμφωνα και με την ιδέα του Χαζο-φιόγκου από την ιστορία μας) για να κερδίσουν ως έπαθλο ένα γλειφιτζούρι κοκοράκι και να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 3

Ο γρίφος 3 ήταν ένα πορσελάνινο πιάτο.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Το πιάτο που έπαιρναν οι ομάδες ήταν φτιαγμένο από πορσελάνη 100%. Στη μπροστινή του όψη είχε ένα χάρτη της Candia και στην πίσω το χαρακτηριστικό σήμα barcode. Η λύση του γρίφου ήταν το εργοστάσιο του Γεωργίου Καβάλη, που βρίσκεται επί της Λ. Ιωνίας. Εκεί το 1962 πρώτος στην Ελλάδα, παρήγαγε πορσελάνινα πιάτα με την επωνυμία Candia. Στην πίσω πλευρά του εργοστασίου υπήρχαν άτομα της ομάδας μας, που έβαζαν τους κυνηγούς σε μια δοκιμασία, προκειμένου να τους δώσουν τον επόμενο γρίφο. Οι κυνηγοί έπρεπε να πιουν νερό από ένα πιάτο, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που θα το έκανε ο Μίνως (το σκυλάκι της ιστορίας μας). Αφού ολοκλήρωναν τη δοκιμασία, έπαιρναν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 4

Μέσα σε όλη αυτή την αναστάτωση που επικρατούσε στο σπίτι
ο Μηνάς πρόσεξε ότι ο Μίνως είχε εξαφανιστεί.

Μα που να είχε πάει;

Αποφάσισε να βγει να τον αναζητήσει... Σύντομα βρέθηκε
σ' ένα μέρος γνώριμο γι' αυτόν. Είχε περάσει πολύς καιρός από
τότε που τον έφερνε εδώ ο πατέρας του. Πόσο έχει αλλάξει...

Θυμάται ζωγραφιές και χρώματα στους τοίχους, που δεν
υπάρχουν πια και παιδιά που γελοούσαν ελπίζοντας σ' ένα
καλύτερο μέλλον. Θυμάται τον πατέρα του να του λέει, όποτε

έπαιρναν το ανηφόρι της επιστροφής:

-Ένα πράγμα να επιθυμείς και να επιδιώκεις στη ζωή σου...

κι αν το έχεις αυτό, όλα τ' άλλα θα 'ρθουν!

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του 4^{ου} γρίφου ήταν το κτίριο του πρώην ΠΙΚΠΑ. Οι ζωγραφιές και τα χρώματα που θυμάται ο ήρωας μας, παρέπεμπαν στην εικόνα του κτιρίου, προτού περάσει στην κυριότητα της 7^{ης} ΥΠΕ Κρήτης και καλυφθούν όλα από λευκή μπογιά. Η φράση 'παιδιά που γελούσαν ελπίζοντας σ' ένα καλύτερο μέλλον' αναφερόταν στις υπηρεσίες που λειτουργούσαν εκεί. Τέλος, εκείνο που έπρεπε 'να επιθυμείς και να επιδιώκεις στη ζωή σου', δεν ήταν άλλο, από το αγαθό της υγείας. Οι ομάδες έπρεπε να μεταβούν στην οδό Υγείας('το ανηφόρι της επιστροφής'), όπου στεγάζεται το κτίριο, να ανακαλύψουν το ταμπελάκι της ομάδας μας σε ένα δέντρο και να επιστρέψουν στη Λότζια.

Εκεί οι κυνηγοί έπρεπε να κάνουν όντως, ότι έκανε ο Μίνως στην εικόνα, δηλαδή να γαυγίσουν χοροπηδώντας στο ένα πόδι και στη συνέχεια τους δινόταν ο επόμενος γρίφος.

ΓΡΙΦΟΣ 5

Μου αρέσουν τα ηλιοβασιλέματα,
τα λουλούδια,
οι βόλτες στο φεγγαρόφωτο,
τα αναμμένα τζάκια
συντροφιά με ένα ποτήρι καλό κρασί

"ΟΝΟΜΑΣΤΗΚΕ...ΤΟ...ΑΠΟ ΤΟΝ..."

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Στον γρίφο αυτό, απεικονιζόταν μια φουσαλίδα διαλόγου comic με κάποιες φράσεις, οι οποίες αποτελούσαν ρομαντικά κλισέ. Στο χαρτί επίσης απεικονίζονταν τρεις ευθείες γραμμές καθώς και η φράση 'ΟΝΟΜΑΣΤΗΚΕ...ΤΟ...ΑΠΟ ΤΟΝ...' ακολουθούμενη από το εικονίδιο της φωτογραφικής μηχανής. Οι κυνηγοί έπρεπε να παρατηρήσουν ότι οι τρεις αυτές γραμμές όριζαν τις τρεις διαστάσεις ενός χώρου, σχηματίζοντας ουσιαστικά μία γωνιά. Βάση της υπόδειξης της φουσαλίδας οι παίκτες έπρεπε να καταλάβουν ότι η συγκεκριμένη γωνιά είναι εκείνη που μιλάει και σύμφωνα με τα λόγια της, δεν είναι μια οποιαδήποτε γωνιά, αλλά μια 'Ρομαντική Γωνιά'. Η λύση του γρίφου βρισκόταν στην περιοχή της Ρομαντικής Γωνιάς. Πάνω από την είσοδο μιας πολυκατοικίας επί της Λ. Ανδρέα Παπανδρέου, υπάρχει μια μαρμάρινη πλάκα που αναγράφει 'ΟΝΟΜΑΣΤΗΚΕ ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟ 1947 ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΩΝΙΔΑ ΝΙΑΚΑΚΗ'. Οι κυνηγοί έπρεπε να πάνε στο συγκεκριμένο σημείο, να την τραβήξουν φωτογραφία και να επιστρέψουν στη Λότζια, δείχνοντάς την, για να πάρουν στη συνέχεια τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 6

Η Ανθούλα ανυπομονούσε να συναντήσει τις φίλες της.
Ήθελε τόσο πολύ να τους μεταφέρει το μήνυμα του μπουκαλιού!

Η συλλογική δουλειά είναι πάντα καλύτερη...
Μαζί θα έλυναν το μυστήριο!!! Έφτασε πρώτη στο στέκι τους
όμως όλα ήταν διαφορετικά. Ακόμη και τα δέντρα...
Πλέον μπορούσε να μιλήσει μαζί τους... τα ένωθε αδέρφια της!

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου ήταν το Πάρκο στην οδό Ερμή στον Αγ. Ιωάννη Κνωσσού. Οι λέξεις 'στέκι', 'δέντρα' καθώς και ότι ηρωίδα μας ήταν η Ανθούλα, μας δήλωναν ότι ψάχναμε για ένα πάρκο. Η φράση 'μεταφέρει το μήνυμα' αναφερόταν στο θεό Ερμή, που ήταν αγγελιοφόρος των Θεών και μετέφερε τα μηνύματα τους, οπότε στο γρίφο μας παρέπεμπε στην οδό Ερμή. Η φράση 'Η συλλογική δουλειά είναι πάντα καλύτερη' αναφερόταν στη δράση των 'Minoistas-Ηρακλειώτες στην Πράξη', μίας από τις σημαντικότερες ακτιβιστικές ομάδες, που δραστηριοποιείται στο Ηράκλειο και οι οποίοι τον Οκτώβριο του 2013 ανέλαβαν την ανάπλαση του πάρκου. Η τελευταία φράση 'Πλέον μπορούσε να μιλήσει μαζί τους... τα ένιωθε αδέρφια της!' είναι μία φράση η οποία βρίσκεται γραμμένη σε μία ταμπέλα σε ένα δέντρο μέσα στο πάρκο. Οι κυνηγοί έπρεπε να πάνε εκεί, κρατώντας την κάρτα τους και περνούσαν μια δοκιμασία. Με ένα 'όπλο paintball' σημάδευαν από μία ορισμένη απόσταση και έριχναν κάτω τσίγκινα κουτάκια. Στη συνέχεια, άτομα της ομάδας μας, τους έδιναν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 7

«Μα πόσα έχουν αλλάξει σ' αυτόν τον τόπο!
Φαντάσου ότι από εδώ δεν μπορούσες καν να αηφορίσεις!
Το θυμάμαι! Κόσμος πολύς και τότε κι ας ήταν αβάσταχτο το
κρύο. Κι εκείνες οι έντονες μυρωδιές...
Σου έσπαγαν τη μύτη!»
Ο γερο-Γλεντάκης αναπολούσε, καθώς είχε μπροστά του
το μεγάλο κτίριο...

«Μα δεν αρκεί μόνο η συντήρηση...»

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου, που είχε δοθεί και στο αποκριάτικο πάρτι των ομάδων, βρισκόταν στη συμβολή Λ. Εθνικής Αντιστάσεως και Ικάρου, στο κτίριο που σήμερα στεγάζεται το Bowling Center και παλαιότερα ήταν το Παγοποιείου του Λιανά. Η φράση '...από εδώ δεν μπορούσες καν να ανηφορίσεις', αναφερόταν στο γεγονός, ότι την εποχή που στεγαζόταν το παγοποιείο εκεί, ο δρόμος προς το λιμάνι ήταν ρυάκι. Η φράση 'Κόσμος πολύς και τότε', αφενός αναφερόταν στο μεγάλο αριθμό κατοίκων που εξυπηρετούσε το παγοποιείο και αφετέρου ήταν μια έμμεση αναφορά στο Bowling Center, που όπως και κάθε καφέ-τόπος ψυχαγωγίας, έχει πάντα συσσώρευση κόσμου. 'Κι εκείνες οι έντονες μυρωδιές' δεν ήταν άλλες από τις μυρωδιές από το σαπωνοποιείο και το χαρουπόμυλο, που υπήρχαν τότε στην περιοχή. Η φράση 'κι ας ήταν αβάσταχτο το κρύο' παρέπεμπε στο παγοποιείο, ενώ η τελευταία πρόταση του γρίφου 'Μα δεν αρκεί μόνο η συντήρηση...', αποτελούσε ένα ακόμη στοιχείο, διότι για τη δημιουργία του πάγου, απαραίτητη είναι η κατάψυξη. Οι ομάδες έβρισκαν ένα λουκέτο σε ένα κάγκελο στη γωνία του κτιρίου. Επέστρεφαν στη Λότζια, από όπου έπαιρναν ένα αναμνηστικό μπλουζάκι του 12^{ου} Κ.Κ.Θ. και τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 8

Στη συνέχεια της μεγάλης του αναζήτησης, ο Κυρ Αριστείδης
κοντοστάθηκε φανερά συγκινημένος.

Αμέτρητες εικόνες από τα παιδικά του χρόνια ξεπήδησαν στο
μυαλό του. Ιστορία που ανέθρεφε όλη του τη ζωή.

Κάπου εκεί θυμήθηκε και τον πατέρα του.

Εδώ να πήγαινε κι αυτός Βέβαια οι περιγραφές του, δε θύμιζαν
σε τίποτα αυτό που έβλεπε. Άλλωστε του το 'χε πει ξεκάθαρα:
Απ' έξω θα σε υποδέχεται πάντα ο φύλακας με το δρεπάνι.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του 8^{ου} γρίφου ήταν το παλιό 1^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αλικαρνασσοῦ, το οποίο βρισκόταν στην οδ. Αγίου Τρύφωνος. Η φράση 'αμέτρητες εικόνες από τα παιδικά του χρόνια' σε συνδυασμό με τη φράση 'Εδώ να πήγαινε κι αυτός;', παρέπεμπε τις ομάδες στην αναζήτηση κάποιου σχολείου. Η φράση 'Ιστορία που ανέθρεφε όλη του τη ζωή' αποτελούσε έμμεση αναφορά στον πατέρα της ιστορίας Ηρόδοτο. Αυτά τα δύο στοιχεία μαζί, παρέπεμπαν τους κυνηγούς στην Ηροδοτείο Σχολή στη Νέα Αλικαρνασσό. Ο Κυρ-Αριστείδης ενώ στεκόταν μπροστά από το συγκεκριμένο κτίριο 'θυμήθηκε και τον πατέρα του', φράση που συνειρμικά υποδείκνυε στους κυνηγούς ότι το σημείο που τελικά ζητούσαμε αναφερόταν σε ακόμα παλαιότερη περίοδο. Ξανά η φράση 'Εδώ να πήγαινε κι αυτός;' σε συνδυασμό με τη φράση 'οι περιγραφές του, δε θύμιζαν σε τίποτα αυτό που έβλεπε' μας έκανε σαφές ότι αναφερόμαστε στο προγενέστερο σχολείο της Ηροδοτείου Σχολής, δηλαδή στο παλιό 1^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αλικαρνασσοῦ. Τέλος η αναφορά στο 'φύλακα με το δρεπάνι' έδινε την οδ. Αγίου Τρύφωνος. Ο Άγιος Τρύφωνας, προστάτης των αμπελουργών, απεικονίζεται να κρατάει ένα δρεπάνι στο αριστερό του χέρι και έναν σταυρό στο δεξί. Σε μια αίθουσα που είχε παραχωρηθεί από την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και που σήμερα αποτελεί την οικία του κ. Απόστολου Πουλιού λειτούργησε από το 1917-1927 το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αλικαρνασσοῦ. Έξω από το συγκεκριμένο οίκημα περίμεναν άτομα της ομάδας μας, που φορούσαν ειδικά διακριτικά σχολικού τροχονόμου. Επιδεικνύοντας την κάρτα τους οι κυνηγοί έπαιρναν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 9

Ακόμα δεν όρισαν το σχέδιο δράσης τους ο Δάκης
με την Ανθούλα και ήδη άρχισαν τους διαπληκτισμούς.
Σύντομα όμως θυμήθηκαν τα λόγια του πατέρα τους, που τους
εξηγούσε ότι η αδελφική αγάπη είναι κάτι ιερό.
'Ο, τι κι αν επιφυλάσσει η μοίρα, η παρουσία και η στήριξη
του ενός για τον άλλο, είναι επιβεβλημένες.
'Οπως τότε, εκείνοι έμειναν ενωμένοι.
Στο καλοκαίρι που στιγμάτισε για πάντα το νησί, σπέρνοντας
όνειδος και θρήνο.
Έτσι, επιτέλους, πήραν τη θέση που τους άξιζε στο σπίτι τους
εξ' ονόματος του πατέρα, όταν βρέθηκαν στο δρόμο του.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Οι ομάδες έβρισκαν τη λύση του γρίφου στη μαρμάρινη πλάκα, αφιερωμένη στη μνήμη των πεσόντων και αγνοουμένων Κρητών στην Κύπρο, στην οδό Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Η πλάκα τοποθετήθηκε ως φόρος τιμής στους Κρήτες αγωνιστές που πολέμησαν και έχασαν τη ζωή τους στο πλευρό των Κύπριων κατά τη τούρκικη εισβολή στην Κύπρο τον Ιούλιο του 1974. Η φράση 'αδελφική αγάπη' καθώς και ο παραλληλισμός των Κρητών και Κύπριων αγωνιστών, με τον Δάκη και την Ανθούλα, συμβόλιζε τις πολύ στενές σχέσεις της Κρήτης με την Κύπρο. Το καλοκαίρι που στιγμάτισε για πάντα το νησί, αναφερόταν σε εκείνα τα τραγικά γεγονότα που ακολούθησαν της εισβολής των Τούρκων στα εδάφη της Κύπρου. Η φράση "Έτσι, επιτέλους, πήραν τη θέση που τους άξιζε στο σπίτι τους..." ήταν μια έμμεση αναφορά στην τοποθέτηση της πλάκας στη μνήμη των Κρητών στο σπίτι τους, δηλαδή εδώ στην Κρήτη. Ο 'πατέρας' δεν ήταν άλλος από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, ενώ η τελευταία φράση 'όταν βρέθηκαν στο δρόμο του' παραπέμπει κυριολεκτικά στην ακριβή τοποθεσία του μνημείου στην οδό Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Οι κυνηγοί έβρισκαν σε ένα δέντρο δίπλα στο μνημείο, ένα λουκέτο και επέστρεφαν στη Λότζια, από όπου παραλάμβαναν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 10

Ο χρόνος είναι αμέτρητος
χρυσάφι μαύρο στάζει
κι ο βασιλιάς στο άρμα του
όλο σκιές χαράζει.
Κι αν ο ζητιάνος έτρεχε
σιμά στο σπιτικό σου
πριν ξεψυχήσει θα 'θελε
ν' αντλήσει απ' το φως σου.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου ήταν το αναλληματικό ηλιακό ρολόι -το πρώτο στην πόλη του Ηρακλείου- που βρίσκεται στο Γιόφυρο στον εξωτερικό χώρο ενός βενζινάδικου. Ο γρίφος ξεκινούσε με τη φράση 'ο χρόνος είναι αμέτρητος' οπότε και παρέπεμπε τους κυνηγούς να βρουν κάτι σε σχέση με το χρόνο, όπως ένα ρολόι. Η φράση 'χρυσάφι μαύρο στάζει' παρέπεμπε στο μαύρο χρυσό, που δεν είναι άλλος από το πετρέλαιο. Τα πρώτα δύο στοιχεία του γρίφου λοιπόν, οδηγούσαν τους κυνηγούς σε ένα ρολόι και σε ένα μέρος που θα είχε σχέση με το πετρέλαιο . 'Ο βασιλιάς στο άρμα του' όπως και η φράση 'ν' αντλήσει απ' το φως σου', αναφερόταν στον ήλιο. Σύμφωνα με την μυθολογία ο θεός 'Ηλιος οδηγούσε ένα χρυσό άρμα που το έσερναν τέσσερα φτερωτά άλογα. 'Όλο σκιές χαράζει' ήταν σαφή αναφορά ότι αυτό που έψαχναν οι ομάδες ήταν ένα ηλιακό ρολόι, αφού η ώρα φαίνεται καθώς η σκιά πέφτει πάνω στους αριθμούς. 'Ο ζητιάνος έτρεχε σιμά στο σπιτικό σου' παρέπεμπε στον ποταμό Γιόφυρο που ονομάζεται αλλιώς και Διακονιάρης. Οπότε οι κυνηγοί είχαν ακόμα ένα στοιχείο που ήταν η περιοχή Γιόφυρο. Έπρεπε λοιπόν σύμφωνα με το εικονίδιο της φωτογραφικής μηχανής, να πάνε στο βενζινάδικο, να φωτογραφίσουν το ηλιακό ρολόι και να δείξουν τη φωτογραφία στα άτομα στη Λότζια για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 11

Η Ζωρζέτ σκέφτηκε, ότι αυτό που ψάχνουν, ίσως να βρίσκεται
στο μεγάλο μπαούλο στη σοφίτα.

Της το είχε χαρίσει η θεία της πριν φύγει.

Μα που θα πήγαινε... δε μπορούσε να θυμηθεί!

Θυμάται μόνο να της λέει καθώς διέσχιζε τον κάμπο, πως μόνο
με την πίστη θα ανακάλυπτε το νόημα της ζωής.

Και όταν θα τελείωνε ο δρόμος της, θα συναντούσε αυτόν
που αφιέρωσε όλη του τη ζωή στο μεγάλο άρχοντα.

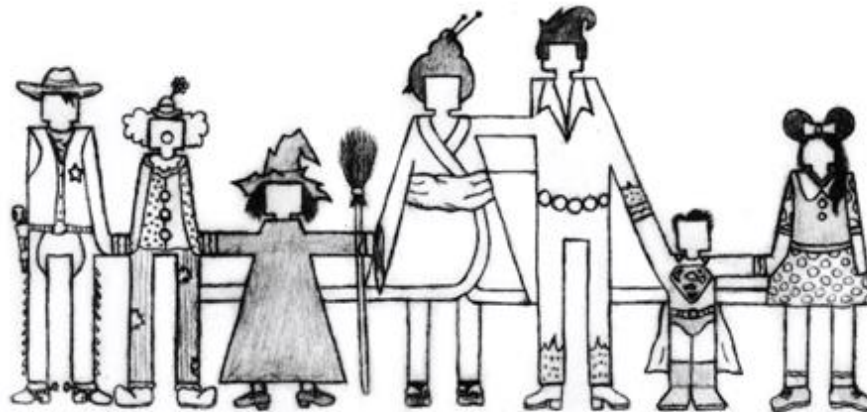
ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου ήταν η Βυζαντινή γυναικεία Μονή της Κερά Παναγιάς, μετέπειτα Βυζαντινή Μονή Καλογραιών στη γωνία των οδών Πεδιάδος και Έβανς. Η θεία που φεύγοντας είπε στην Ζωρζέτ πως 'μόνο με την πίστη θα ανακάλυπτε το νόημα της ζωής', δήλωνε ότι εγκατέλειψε τα εγκόσμια και στράφηκε προς τον Θεό. Ο 'κάμπος' που διέσχιζε ήταν συνώνυμο της πεδιάδας, οπότε διέσχιζε την οδό Πεδιάδος και 'Και όταν θα τελείωνε ο δρόμος της θα συναντούσε αυτόν που αφιέρωσε όλη του τη ζωή στον μεγάλο άρχοντα' αναφερόταν στην πορεία μέσω της οδού Πεδιάδος που συναντιέται με την οδό Έβανς. ο Έβανς αφιέρωσε 36 χρόνια στις ανασκαφές των ανακτόρων της Κνωσσού και μάλιστα είχε ξοδέψει όλη του την πατρική κληρονομία στο να αγοράσει την περιοχή γύρω από τα ανάκτορα. Ο 'μεγάλος άρχοντας' ήταν ο Βασιλιάς Μίνωας που με τον ίδιο χαρακτηρισμό είχε αναφερθεί και στο γρίφο προετοιμασίας. Το σκίτσο με τον δικέφαλο αετό παρέπεμπε στο Βυζάντιο και ήταν ένα επιπλέον στοιχείο. Στο σημείο της λύσης, περασμένο σε ένα σωλήνα, υπήρχε και το λουκέτο με το διακριτικό της ομάδας μας. Οι ομάδες το έβρισκαν και επέστρεφαν στη Λότζια, για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 12

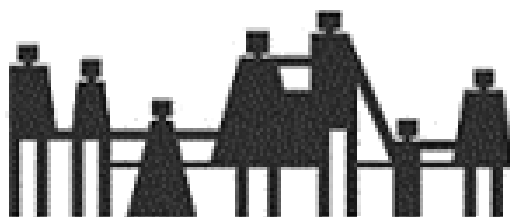
ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΜΕ ΝΕΑ ΟΨΗ...

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Στο γρίφο αυτό απεικονιζόταν μια αποκριάτικη παραλλαγή του λογότυπου του Συλλόγου Πολυτέκνων Ν. Ηρακλείου.

Οι κυνηγοί έπρεπε να κατευθυνθούν στο νέο τετραώροφο κτίριο «ΣΤΕΓΗ» Συλλόγου Πολυτέκνων Ν. Ηρακλείου στην οδό Στεργιογιάννη στην περιοχή του Μασταμπά. Το σκίτσο του γρίφου ήταν ζωγραφισμένο πάνω στις γραμμές και τις αναλογίες του λογότυπου του συλλόγου. Οι κύριες γραμμές του λογότυπου αποτέλεσαν το πλαίσιο, το οποίο μετέπειτα εμπλουτίστηκε με διάφορες λεπτομέρειες (αξεσουάρ, περούκες, παπούτσια, ρούχα) και μετατράπηκε σε μια αποκριάτικη έκδοση του. Η φράση 'ΜΕ ΝΕΑ ΟΨΗ...' που ολοκλήρωνε το γρίφο παρέπεμπε τους κυνηγούς στο νέο κτίριο του Συλλόγου Πολυτέκνων Ν. Ηρακλείου, όπου στην πρόσοψη του, υπάρχει ανάγλυφο το λογότυπο. Εκεί πίσω από ένα δέντρο είχε τοποθετηθεί το διακριτικό ταμπελάκι της ομάδας μας.

Διαβάζοντας τη φράση 'ΔΙΑΛΕΞΕ ΜΙΑ ΚΑΙ ΕΛΑ!' οι κυνηγοί έπρεπε να μασκαρευτούν, σαν κάποιον από τους χαρακτήρες του σκίτσου και να πάνε στη Λότζια, αποδεικνύοντας ότι ήταν μέσα στο αποκριάτικο κλίμα, για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 13

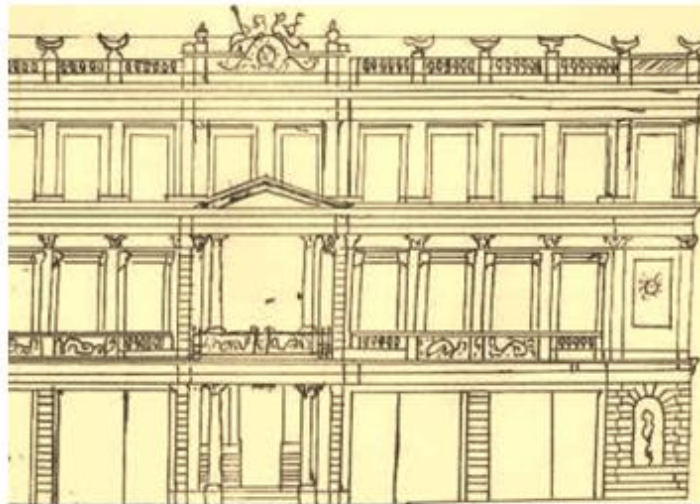
Ο Μηνάς ψάχνοντας, αναστατώθηκε.
Ξαφνικά, μνήμες ξεπήδησαν στο μυαλό του.
Θαρρείς και η σκέψη του βρισκόταν ανάμεσα σε μια παλέτα
χρωμάτων και σε εικόνες μεγάλου ξεριζωμού.
Όπως και να 'χε, οι σκέψεις του προς στιγμή, τον βασάνισαν.
Σκέψεις για διαδηλώσεις, αγώνες για δικαιώματα
ανεργία, απεργία, θάνατος...
Αλλά εκείνος δε σταματούσε να ελπίζει... αδικοχαμένο αίμα!
Όλα τα πιστεύω του, όλος ο αγώνας του... μια πέτρα!

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Ο Μηνάς 'αναστατώθηκε' και κάθε άλλο, παρά ευχάριστες αναμνήσεις του ήρθαν, καθώς αυτό που αντίκρισε ήταν η πλάκα του Στρατή Περγαλίδη (προέδρου του Εργατικού Κέντρου Ηρακλείου κατά την περίοδο 1944-1947), που ήταν και η λύση του γρίφου, στην οδό Ρούσσου Χούρδου. Οι αναμνήσεις του ήταν ανάμεσα 'σε μια παλέτα χρωμάτων' δηλαδή την οδό Ζωγράφου και 'σε εικόνες μεγάλου ξεριζωμού' δηλαδή την οδό Σμύρνης, ανάμεσα στις οποίες βρισκόταν η πλάκα του Στρατή Περγαλίδη (επί της οδ. Ρούσσου Χούρδου). Η φράση 'σκέψεις για διαδηλώσεις, αγώνες για δικαιώματα, ανεργία, απεργία, θάνατος... Αλλά εκείνος δε σταματούσε να ελπίζει' περιέγραφαν την κατάσταση που επικρατούσε την περίοδο εκείνη στο Ηράκλειο αλλά και γενικότερα στον Ελλαδικό χώρο, εξαιτίας του εμφυλίου, αλλά και τους αγώνες του ίδιου του Περγαλίδη. "Όλα τα πιστεύω του, όλος ο αγώνας του... μια πέτρα!" παρέπεμπε σε αυτό που έψαχναν οι κυνηγοί. Μια πέτρα μαρμάρινη στη μνήμη του Στρατή Περγαλίδη, την οποία έπρεπε να φωτογραφίσουν και να επιστρέψουν στη Λότζια για τον επόμενο γρίφο.

ΓΡΙΦΟΣ 17

ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΟΙ ΟΨΕΙΣ ΕΜΕΙΝΑΝ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Ο 17^{ος} γρίφος γράφτηκε στη μνήμη του αρχιτέκτονα Δημήτρη Κυριακού που εμπνεύστηκε και έκανε πράξη το σχέδιο της πόλης μας. Ο Δημήτρης Κυριακός ήταν εκείνος που έσωσε από την κατεδάφιση ό, τι παλιό κτίριο υπήρχε και ήταν ο ίδιος που επέμεινε να στρέψει η πόλη του Ηρακλείου το βλέμμα προς τη θάλασσα και να βγει εκτός των τειχών. Απόψεις, που δυστυχώς δεν ακούστηκαν, εξ ου και η φράση 'ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ'. Παρόλα αυτά, το μεγάλο αρχιτεκτονικό του έργο παραμένει μέχρι και σήμερα και σε αυτό αναφερόταν η φράση 'ΟΙ ΟΨΕΙΣ ΕΜΕΙΝΑΝ'. Το Μέγαρο Λιοπυράκη, του οποίου μια όψη απεικονιζόταν στο γρίφο, είναι ένα από τα μεγαλύτερα και γνωστότερα έργα του και παρέπεμπε στο δημιουργό του, σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα στοιχεία του γρίφου. Οι ομάδες βλέποντας τη χαρακτηριστική εικόνα της μπλε ταμπέλας οδού με τη φράση 'ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ' καταλάβαιναν πως έπρεπε να κατευθυνθούν στην οδό Κυριακού που είναι αφιερωμένη στη μνήμη του σπουδαίου αρχιτέκτονα. Εκεί, ακριβώς κάτω από την ταμπέλα της οδού, σε ένα κάγκελο έβρισκαν ένα λουκέτο της ομάδας μας. Γυρίζοντας στη Λότζια με τη λύση, έπαιρναν το γρίφο 18 και ένα ριζόχαρτο.

ΓΡΙΦΟΣ 18

Η θάλασσα φουρτούνιασε
και ψάχνω για να σε βρω
κουράγιο δώσε μου στερνό
αυτοκρατορικά δοσμένο.

Τους αμφορείς δεν προσπερνώ
και τον τροχό γυρίζω
την κούραση αφήφισα
να δω αν σε γνωρίζω.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου ήταν στο σημείο που βρισκόταν ο Άγιος Νικόλαος στα Μουρχουρταριά, στην οδό Ιουστινιανού. Η μορφή του γρίφου ήταν μια επίκληση στον Άγιο Νικόλαο, προστάτη των Ναυτικών, όπου του ζητούσαμε να μας δώσει 'κουράγιο' στη 'φουρτουνιασμένη θάλασσα'. Ήταν όμως 'αυτοκρατορικά δοσμένο', αφού η εκκλησία βρισκόταν στην οδό Ιουστινιανού και ο Ιουστινιανός ήταν Βυζαντινός αυτοκράτορας. Μουρχουρταριά ήταν το μέρος που υπήρχαν εργαστήρια κεραμικής και η λέξη Μουρχούτες στη βυζαντινή διάλεκτο σημαίνει κεραμικές γαβάθες. Οι φράσεις 'Τους αμφορείς δεν προσπερνώ', 'και τον τροχό γυρίζω' παρέπεμπαν σε ένα είδος πήλινου-κεραμικού σκεύους και στον τροχό που είναι εργαλείο αγγειοπλαστικής, αντίστοιχα. Αυτά ήταν ακόμη ένα στοιχείο για την περιοχή της λύσης, όπου υπήρχαν κεραμικά εργαστήρια. Οι ομάδες σε εκείνο το σημείο έβρισκαν ένα λουκέτο και έπειτα επέστρεφαν στη Λότζια, από όπου τους δινόταν ο προτελευταίος γρίφος, καθώς και ένα ακόμη ριζόχαρτο.

ΓΡΙΦΟΣ 19

Μετά από τόσο ψάξιμο, η Ανθούλα ζήτησε από τον πατερούλη της, να κάνει ένα διάλειμμα να ξεγνοιάσει.

Ο Μηνάς έγνεψε καταφατικά. Κοίταξε απέναντι και την προέτρεψε να μη μπει στον κόπο να ρωτήσει κανέναν εκεί εάν γνωρίζει κάτι για το μήνυμα στο μπουκάλι.

Πίστευε ότι όλοι όσοι ξεκίνησαν τη ζωή τους εκεί λένε ψέματα. Βέβαια και ο πατέρας της, εκεί ξεκίνησε τη ζωή του οπότε ψεύδεται και ο ίδιος. Επομένως όλοι όσοι ξεκίνησαν τη ζωή τους εκεί, λένε αλήθειες, άρα και ο πατέρας της λέει αλήθειες. Οπότε όλοι όσοι ξεκίνησαν τη ζωή τους εκεί λένε ψέματα.

Η Ανθούλα είχε μπερδευτεί...

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Η λύση του γρίφου ήταν η μαιευτική κλινική 'ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ' του ιατρού Μηνά Ασλανίδη, επί της Οδ. Επιμενίδου στα ανατολικά της πλατείας Ιωάννη Θειακάκη. Η φράση 'διάλειμμα να ξεγνοιάσει' περιέγραφε την παιδική χαρά, τόπος ψυχαγωγίας και ξεγνοιασιάς για κάθε παιδί, που βρίσκεται 'απέναντι' από την κεντρική είσοδο της κλινικής. Όλο το υπόλοιπο κομμάτι του γρίφου, ουσιαστικά αποτελούσε μια προσαρμοσμένη παραλλαγή του 'παράδοξου του Επιμενίδη'. Ο Επιμενίδης διατύπωσε σε ένα ποίημά του τη φράση ' Κρήτες άει ψεύσται ' (οι Κρήτες είναι πάντα ψεύτες). Από τη φράση αυτή όμως, προκύπτει το εξής συμπέρασμα : οι Κρήτες είναι πάντα ψεύτες, αλλά ο Επιμενίδης είναι και αυτός κρητικός, επομένως και ο ίδιος ψεύδεται. Άρα οι κρητικοί λένε αλήθειες. Επομένως, ο Επιμενίδης λέει αλήθειες κ. ο. κ.. Αναγνωρίζοντάς το, οι κυνηγοί είχαν σαν στοιχείο το όνομα του δρόμου, πάνω στον οποίο βρίσκεται η κλινική. "Όλοι όσοι ξεκίνησαν την ζωή τους εκεί" ήταν η φράση κλειδί που δήλωνε το γεγονός της γέννησης ενός ανθρώπου, οπότε και οι κυνηγοί αναζητούσαν τη μαιευτική κλινική πάνω σε αυτόν τον δρόμο. Δίπλα από την είσοδο της κλινικής, οι κυνηγοί έβρισκαν ένα λουκέτο της ομάδας μας, τοποθετημένο σε ένα κολωνάκι. Με την επιστροφή τους στη Λότζια, έπαιρναν τον επόμενο και τελικό γρίφο.

Σημείωση: " Θα θέλαμε σε αυτό το σημείο να επισημάνουμε ότι η έκφραση 'όλοι όσοι ξεκίνησαν την ζωή τους εκεί λένε ψέματα' υποδηλώνοντας για τις ανάγκες του γρίφου την μαιευτική κλινική 'ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ' είναι μια φανταστική πρόταση που δημιουργήθηκε καθαρά για λόγους προσαρμογής/δόμησης του γρίφου και καμία απολύτως σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα. Ο ιατρός κύριος Μηνάς Ασλανίδης με την κλινική του υπηρέτησε την πόλη του Ηρακλείου με τρομερή αφοσίωση αγάπη και επαγγελματισμό, φέρνοντας εις πέρας χιλιάδες τοκετούς και αποτελώντας παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους μελλοντικούς συναδέλφους του.

ΓΡΙΦΟΣ 20

Είχε πια νυχτώσει και τα μέλη της οικογένειας Γλεντάκη
συναντήθηκαν στο κατώφλι του σπιτιού τους.
Κοιτάχτηκαν μεταξύ τους και συνειδητοποίησε ο καθένας χωριστά
ότι πλέον είχε βρει, αυτό που είχε χάσει...
Στρίβοντας το κλειδί στην πόρτα και ανοίγοντάς την
βρήκαν στο πάτωμα ένα φάκελο με το χαρακτηριστικό Φ
ίδιο με εκείνο του μπουκαλιού
που τους είχε φέρει ο Μίνως το πρωί.
Αυτή τη φορά όμως, το μήνυμα ήταν ξεκάθαρο...

Στον τελικό γρίφο, εκτός από το παραπάνω, δινόταν στους κυνηγούς και ένας άσπρος φάκελος με το χαρακτηριστικό Φ, της Επιχείρησης Φι Φορ Φιόγκος, σταλμένος από τον Γιανluigi-φιόγκο. Μέσα περιείχε το τρίτο ριζόχαρτο (τα άλλα δύο είχαν δοθεί στους προηγούμενους γρίφους), ένα εισιτήριο με ερωτηματικό στον προορισμό και ένα CD με ηχογραφημένο το μήνυμα του Γιανluigi.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΦΙ ΦΟΡ ΦΙΟΓΚΟΣ.m4a

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ

Ο τελευταίος γρίφος είχε δύο σκέλη. Με βάση το CD και τον ηχογραφημένο γρίφο, οι κυνηγοί έπρεπε να βρουν, ότι αναφερόταν στο Στρατή Καλογερίδη και συγκεκριμένα στη στάση που υπάρχει προς τιμήν του, επί της Λ. Ικάρου. Η φράση 'σταματήσει το ταξίδι σας' δήλωνε ότι ψάχνουμε για κάποια στάση. Η φράση 'αρκεί να βρείτε πρώτα τον τρόπο για να πάτε' σε συνδυασμό με τη λέξη 'συνεπιβάτης', παρέπεμπαν τους κυνηγούς στο να βρουν το μέσο, για να φτάσουν ως εκεί. Ο 'καλός στρατιώτης' ήταν η ετυμολογία του μικρού ονόματος του Καλογερίδη, δηλαδή Ευστράτιος. Η φράση 'υπερασπίστηκε την κληρονομιά αυτού του τόπου, αφήνοντας έργο θαυμαστό και ανεξίτηλο στο χρόνο', αναφερόταν στο έργο που διατέλεσε ο Καλογερίδης στη μουσική κληρονομιά αυτού του τόπου, αφού ήταν ο πρώτος που κατέγραψε την κρητική παραδοσιακή μουσική σε παρτιτούρες, για να μπορούν και οι μετέπειτα μουσικοί να μελετήσουν τη μουσική του τόπου μας και να μη χαθεί στο πέρασμα των αιώνων. Επομένως το έργο του έμεινε 'ανεξίτηλο στο χρόνο'. Επίσης, εμπλούτισε την παραδοσιακή

μουσική του νησιού, με στοιχεία ευρωπαϊκής μουσικής, γι' αυτό και η φράση 'ευρωπαϊκών προδιαγραφών'. Ακόμα το έργο του ήταν 'προϊόν χημικής αντίδρασης', αφού ο Καλογερίδης πήγε στη Γαλλία για να σπουδάσει Χημεία, αλλά τον κέρδισε η μουσική. Ήταν δηλαδή το έργο του, μια αντίδραση στη Χημεία. Ένα άλλο στοιχείο που είχαν οι κυνηγοί στα χέρια τους ήταν το αυτοκόλλητο πάνω στη θήκη του CD που έγραφε 'ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΑΘΕΣΗ'. Ο Καλογερίδης παρέδιδε μαθήματα βιολιού αφιλοκερδώς, αφού το σημαντικότερο γι' αυτόν ήταν η εξάπλωση της παραδοσιακής μουσικής και συγκεκριμένα των σκοπών της γενέτειρας του, της Ανατολικής Κρήτης.

Αλλά πρώτα σύμφωνα με το γρίφο, οι ομάδες έπρεπε να βρουν τον τρόπο για να πάνε. Και αυτό ήταν το 2ο σκέλος. Σε κάθε ριζόχαρτο αντιστοιχούσε και μια νότα, που έβρισκαν οι κυνηγοί στα προηγούμενα αντίστοιχα λουκέτα. Η κάθε νότα είχε διαφορετικό όνομα, αλλά και διάρκεια. Σύμφωνα με τη δυτική μουσική, τα ονόματα της κάθε νότας είναι:

Ελληνική γραφή: ΝΤΟ-ΡΕ-ΜΙ-ΦΑ-ΣΟΛ-ΛΑ-ΣΙ

Λατινική γραφή: C-D-E-F-G-A-B

Οι νότες που χρησιμοποιήθηκαν στα λουκέτα μας, ήταν η Φα (F)-Λα(A)-Ντο(C), που αποτελεί επίσης και τη βασική συγχορδία της Φα Ματζόρε, τρόπος που βασίστηκαν οι περίφημες κοντυλιές του Καλογερίδη. Σύμφωνα με τη διάρκεια της κάθε νότας, οι κυνηγοί έβρισκαν και έναν αριθμό:

Μισό παρεστιγμένο δηλαδή $2+1=3$ χρόνοι

οπότε η συντεταγμένη μας ήταν η F3.

Μισό παρεστιγμένο που ενώνεται με σύζευξη διάρκειας. Είχαμε δηλαδή $3+2=5$ χρόνοι, οπότε και η συντεταγμένη μας ήταν η C5.

Ολόκληρο παρεστιγμένο δηλαδή $4+2=6$ χρόνοι, οπότε η συντεταγμένη μας ήταν η A6.

Με βάση λοιπόν το όνομα και τη διάρκεια της κάθε νότας, έβρισκαν οι κυνηγοί τις συντεταγμένες πάνω στο χάρτη, που υπήρχε στο πίσω μέρος του φυλλαδίου της ιστορίας μας. Τοποθετούσαν τα 2 ριζόχαρτα που απεικόνιζαν τους χαρακτηριστικούς φιόγκους της ιστορίας μας στο χάρτη, φροντίζοντας οι τελείες που υπήρχαν πάνω τους, να βρίσκονται στην αντίστοιχη συντεταγμένη που αναφερόταν το καθένα. Επίσης τοποθετούσαν πάνω στο χάρτη το ριζόχαρτο που απεικόνιζε τα τείχη φροντίζοντας ο σταυρός να βρίσκεται στην αντίστοιχη συντεταγμένη. Στρίβοντας τα δύο ριζόχαρτα με τους φιόγκους, σύμφωνα με τη φράση 'στρίβοντας το κλειδί', μόνο δύο φιόγκοι εφάπτονταν ακριβώς! Αυτό το σημείο ήταν, σύμφωνα με το ριζόχαρτο που απεικόνιζε τα τείχη(το οποίο παρέμενε σταθερό πάνω στο χάρτη) στο Κομμένο Μπεντένι. Εκεί έβρισκαν το μέσο για να πάνε στη στάση, δηλαδή ένα σταθμευμένο λεωφορείο με άτομα της ομάδας μας. Οι κυνηγοί πήγαιναν εκεί με την κάρτα τους και με το εισιτήριο που υπήρχε μέσα στο φάκελο και εξηγούσαν πως έφτασαν ως εκεί. Λέγοντας το σωστό προορισμό δηλαδή 'Στάση Καλογερίδη', επιβιβαζόντουσαν στο λεωφορείο και εμείς τους πηγαίναμε στη συγκεκριμένη στάση, όπου υπήρχαν ακόμη δύο άτομα δικά μας και τους παρέδιδαν το θησαυρό!